

SZERKESZTŐSEG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 786. Kéziratokat nem küldünk vissza. CSAK ÉRTELMES LEVELEKET FOGADUNK!

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Vidékre postán v. helyben házhoz hordva. Egy évre... 40 kor. / Egy negyedévre... 20 kor. / Egy hónapra... 10 kor.

Mai számunk főbb közleményei: Veszérközik! Az alkotmányos élet alkonya. Irta: Mocsáry Lajos.

Tevédek. Országgyűlés. Vihar előtt. A függetlenségi pártból. Tízra törve!

Bejelentések: A Magyarországi Népművelési Társaság. A Magyarországi Népművelési Társaság. A Magyarországi Népművelési Társaság.

EGYETÉRTÉS

KOSSUTH FERENCZ főmunkatára. EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi főmunkatára

Mai számunk főbb közleményei: Veszérközik! Az alkotmányos élet alkonya. Irta: Mocsáry Lajos.

Az alkotmányos élet alkonya.

Ha sikerül Tiszának keresztülvinni a házszabályok oly revízióját, mely az obstrukciót lehetővé teszi, akkor az alkotmányos élettel készen leszünk. Akkor ez az ugynevezett parlament a maga cifra házában nem lesz egyéb, mint egy csendes, egy nyomorult Provincziatlandtag, mely a becsi parancsokat regisztrálja s a miniszteri bürokrácia rakásra gyártott törvényeket a miniszterek iránt tartozó bizalmánál fogva azon módon bevizsgálja. Akkor az a kérdés fog felmerülni, érdemes-e ott ülni a függetlenségi pártnak. Hogy elfelejtődik szablonzerűleg a maga közjogi mondókat, melyet azzal az alávalósággal, hogy hiszen ezt már könyv nélkül tudjuk. Az a kérdés fog felmerülni, nem volna-e üdvösebb a házra nézve, magára hagyni a nagy kormánypartot; haad épüljön a nemzet a gyönyörű látványon, miként vesznek össze és maradnak egymással az összes közügyes elemek a husos fazekak csontjain, miként hezitálnak egymásra, melyik kész alaposabban megvizsgálni az országot. Olyan posvány lesz az egész politikai élet, hogy undorral fordul el tőle az ország közönsége; majd jó idő, mikor vissza fogja sítani a függetlenségi pártot, míg ha ott marad, minden szabadkozása ellenére aféle magyar királyi ellenzék szerepére kárthatva, abban a posványban maga a függetlenségi eszme is elmerülhet.

Az Egyetértés tárczája

Egy szegény ember története.

— Az Egyetértés tárczája. — Irta: Barantsevics Sztaniszlavovics Kazimir.

Tartok tőle, hogy önként egyáltalában nem fognak érdeklődni a hősöm iránt, a kinek kezdve azon, hogy a legközönségesebb halandók közt is a legközönségesebb, a családneve is a lehető legegyszerűbb: Pugovkin. A neve is igénytelen: Ivanovics Fedor. Ami társadalmi állását illeti, . . . nem, az én hősömök az életben való jelentősége, igazán mondom, egy szemernyivel se több, egy akármilyen mellénygomb jelentőségénél. Ha leszakad egy gomb és elkallódik, — isten nevében, akad helyette másik, ha Pugovkin meghal, isten nevében, az . . . i hatóság imoki állásában odaül helyette egy másik Pugovkin, helyett meg egy harmadik — és így tovább.

sen arra procedálni, hogy az ország függetlenségét kivívjuk, hogy a közügyei rendszert akár csak ki is kezdhessük, mint a példa bebizonyította, nem lehet. És mégis megérthetetlen fontosságú dolog az országra nézve, hogy a függetlenségi párt kezében reális működésre ez az eszköz is megmaradjon. A függetlenségi pártnak van egyéb feladata is, mint a közügyei rendszer feltartása, az ő feladata az is, hogy a dinasztia ambíciójában, a nagyhatalmi hóbortnak, a katonai molechnak elébe akadályt vehessen, hogy magát a többséget abban, hogy az országot föntkérletlenül engedje, feltartóztathassa.

Micsoda protenzio az, hogy a kisebbség sikeresen akar működni, a mi annyit jelent, hogy a többség akarata ellen a kisebbség akarata teljesüljön. Micsoda protenzio az, hogy ehhez törvény, vagy gyakorlati eszközök adjon a kisebbség kezébe, hogy akár kezében hagyja ezeket az eszközöket az a többség, melynek egyedül van joga a nemzet nevében intézkedni; tessék a kisebbségnek többséggé változni, akkor majd működhet sikeresen, de micsoda feleletre állítsa a parlamentáriszmust az a kiváltság, melyet magának a magyar kisebbség, a függetlenségi párt követel! Itt itt van a nagy fallácia, a parlamentáriszusról szóló doctrinér rego. Az osztrák viszony és közös fejedelem mellett, úgy, a mint ez a viszony most fennáll, nincs parlamentáriszmus. Ez a kormánypártnak harminczkét éves kizárólagos uralma minden kétséget kizárólag bizonyítja. Talán lehetne perszonalitást unió mellett, melyet a függetlenségi párt megkísérelni kész, most azonban a közügyei realitáció mellett nincs.

— Hogy kapott volna azon a rubelen! — mormogta a fogai közt, miközben mindenképen iparkodott az orrát a kabátgalléjába rejtetni. — Lukorjának adása vagyok a szobáért, a teáért, cukorom egyáltalában nincsen. . . neki meg rubel kéne! Oh a malta! Nem hiába meg a falat! . . . Pugovkin éppen ebben a pillanatban egy eszemézet mellett ment el s megállott a károk előtt, a hol mindentelcse esemege volt károk.

államcsínyeket is, de ha a nemzet nem ad neki se pénzt, se katonát, kiskiklik a hatalom alapja lábai alól és nincs, kire támaszkodnia. Hát nálunk miként áll a dolog? Ugy, hogy a fejedeleme meg egy más és más miénknél nagyobb országnak ereje is készletben rendelkezésére áll. De van még más különbség is. Más országokban is szerzett magának nagy pártot az uralkodó arra a célra, hogy a szabadságot elnyomja, a szabad intézményeket megsemmisítse, de nem szerezhet arra a célra, hogy az országnak szellemi és anyagi jólétét megőrizze, sőt a fejedelem nem is jöhet abba a helyzetbe, hogy országnak akár függetlenségét, akár bármilyen érdekeit másoknak kiszolgáltatassa, mert akkor maga alatt válna a fát; s azért, mikor kegyeit osztogatja, nem követelheti az illetőktől azt, hogy neki az ország kiszolgáltatásában segítkezzenek. Nálunk egészen megfordítva áll a dolog, nálunk négyezer esztendő óta a fejedelmi kegyeknek mindig az volt az ára, hogy azok, akik azokban részesülnek, a nemzeti függetlenség és a nemzeti érdekek esorbítására szemet hunyanak, sőt a nagyobb kegyekért abban még segítkeznek is.

Ezért nem elégségesek nálunk az alkotmányos nemzeti ellenállás érvényesítésére azok a másutt elégséges alkotmányos garanciák. Hogy nem elégségesek, azt bizonyítja hazánkban 1848 előtti állapota, melyben pedig fennállt és kontrovertálva sem volt, hogy az ország a két legfőbb garanciájának, az adó- és unjczmegajánlásnak birtokában van. Ezért van szükség arra, hogy az ország ellenállási képessége még más különleges módok és eszközökben is támaszkodjon. Ilyen különleges eszközök fejlődtek ki magából a létező közjogi helyzetből, mint annak korrekciójának, magából az elétszükségéből, mint annak természetes fejleménye, az obstrukció. Támadt, képződik, fejlődik mint valóságos intézmény, melyet nem törvény alkotott, senki nem kodifikált, de fontosabb, erősebb mint bármely írott törvény, mert magából az életből ferrott ki. Azért hiába dobnak utána kigyót-békát, az obstrukció mint egy a helyzetből kifejlődött valóságos intézmény, arra a szerepre van hivatva, hogy az osztrák viszonyoknak, a tökéletlen állami önállóságunk korrekcióját le-

— Szép halacska! — gondolta magában, mohány szemeket meresztve egy hatalmas tengeri pisztrángra, — annyit mondhatsz, hogy derek egy halacska! De ördögösen sok pénzt is kóstálhat! Ez éppen a hősöm! Vagy az a káppan ott ni, — eadarul izletes falat lehet! Hát az a szarított tok. . . Pugovkinnak szinte folyott a nyála. Hogy végre szabaduljon a kísértetől, eiment a károk mellől s átvágott az utca másik oldalára.

gyen. Az intézmény aránylag új, lehet, hogy még kamaszveit éli, de azért az aranytörő tyukot megölni nem szabad. A kik használják, kötelezve vannak arra, hogy vele, akkor és akként éljenek, mikor vele nemcsak haszontalan konvulziókat, hanem az országra nézve hasznos eredményt, minden esetre csak akkor, mikor vele sikerrel aratni lehet; de a ki megakarja semmisíteni, az a nemzetet egy közjogi helyzetből kifolyó s önvédelmére nélkülözhetlen eszközzel akarja megfosztani, hogy az ilyen merényletnek mi az igazi neve, annak megmondását rábizom minden elfogulatlan ember ítélletére.

Amint a revizionális tervekkelkorra már ismerjük, hát Tisza kegyes volna megengedni, hogy az ellenzék, ha kedve tartja, a bányajogot, vagy a telekkönyvi betéteket agyonbeszélhesse, ő nemesebb vadra vadászik: sarkalatos jogokra. Napirendre tűzni bizonyos tárgyakat, mikor a birodalmi adminisztratív szempontok megkívánják és rövid határidő alatt lefolytatni, ez kelene neki. De hát éppen olyan jögről van szó — most a budgetról — amelyre nézve azt fogja kiáltani a nemzet — ha van benne lélek — hogy hands off! Ilyen jogokat nem szabad még csak érinteni is szentségtelen kezekkel. Nem hozzájuk nyulni, bármilyen módon korlátozni, ellenkezőleg erősebb, határozottabbá kell tenni. Erősebbé kell tenni azt, hogy az országgyűlés ellentárhasson a közös fejedelmi önkénynek a nemzet ellen irányított bármilyen törekvésnek minden körülmények közt; hogy ellenállhasson akkor is, ha annak az országgyűlésnek többsége a hatalom előtt meghajolni kész.

— Nem, dehogyan is. . . Istennek hála, semmi bajom! — mormogta Pugovkin. A hölgy elkezdett kótorászni finom kis tászkájában, elővett belőle egy névjegyet s átnyújtotta Pugovkinnak. — Minden eshetőségre, ha netalán mégis megsérült volna es gyógyítania kellene magát, ime itt a címzem. . . Irjon, vagy jöjjön el személyesen. . . A gyógyítás az én számlámra megy! — Nem, . . . semmi baj. . . nincs rá szükség! Már mirevaló! . . . Hiszen semmi bajom! — szabadkozott Pugovkin hátraíva. A hölgy elmosolyodott, elletto a névjegyet felült a szára és elhajtatott. Pugovkin meg pár pillanatig tűnődve állt ott és egyszerre felülbüzdött: — Szívelelem! — kiáltott föl ököibe szorított kezével fenyegetőzve, — mindig csak szanyargatják az embert, a gyalázatosak! — szitkozódott Pugovkin, — ott ül az elhízott gazember és nem látja, hogy majd elgázolja az embert! Hogy jött a névjegyvel! Micsoda emberszeretet! Sanyargatják az embert, aztán adják az emberszeretést!

ezzen a téren fogyatékos volt a hazafiság, sőt a rendszeresített hazaárulás uralkodott, maradt annyi nemzeti öntudat, annyi kötelességérzet a hatalom közvetlen nyomása előtt meglippenő emberek lelkeinek egyik zugában, hogy a megyei önkormányzat intézményéhez, ha mindjárt csak a nemzeti kiváltság címén is, senki nyulni nem engedett. Nohát bármennyire mondják is, hogy sántít az összehasonlítás, most az obstrukció intézménye van arra a szerepre hivatva, melyet a meyerendszer teljesített, arra tudniillik, hogy mint különleges segédeszköz a nemzeti önvédelem munkájában a rendes sablonok szerint működő parlament fogyatékoskását kipótolja. A megyei önkormányzatot, a parlamentáriszmust fikciónak feláldozták; miként képes a magára maradt országgyűlés a nemzet jogait és érdekeit megvédelmezni, azt látjuk harminczkétéves pályafutásából és abból, a mit most tenni szándékozik. A modern szabadelvűek ne legyenek rosszabbak, mint a régi aulikusok és pecsövicsek, kik mint a nemzeti szabadság megővására szükséges különleges intézményhez, a megyei önkormányzathoz szívesen ragaszkodtak. Csak kivételes példányok voltak köztük az olyanok, kik magukat ennek összetörésére is felajánlották, mint a híres bihari adminisztrátor, kinek méltó ivadéka most a legnagyobb czinizmussal akarja preparálni a nemzeti képviselést oly czézből, hogy maga lépje le fejeiről a babért s maga rakja le a felhettelen hatalom lábaihoz az országnak legfontosabb érdekeit.

— Nos, vegye tudomásul a sajtó, hogy ez a határozat nem jelent obstrukciót. A tegnapi értekezleten csaknem valamennyi fősztároló igen nyomatékosan hangsúlyozta azt, hogy a párt ne hozzon oly értelmű határozatot, melynek obstrukciós jellege van. Sőt a határozat indítványozója, önmaga is oly értelmezést adott a saját in-

Mocsáry Lajos.

Tevédek.

A függetlenségi párt tegnapi határozatát, ugyszólván az egész sajtó vagy félreértette, vagy félremagyarázta. Az újságok úgy írnak erről a határozatról, mint amely egyenesen az obstrukció kimondását foglalná magában. Az obstrukciót az orosz szerződésre vonatkozó, most tárgyalás alatt lévő törvényjavaslat ellen.

— Miért olyan kesón? — üdvözölte Pugovkint egy közepes asszony, a ki egy tányér sesit, meg egy karaj kenyert hozott le magával, — nos, kaptál-e pénzt? — Pugovkin szótlanul levelettel deska kabátját és nekült a sesink. — Kaptál-e pénzt, vagy mit? — ismételte az asszony a kérdést. Pugovkin tegadólóg rázta a fejét. — O-ho-ho! — sóhajtott föl az asszony, — hozhatom a kását? — Ide vele! — parancsolta Pugovkin. Az asszony behozta a kását. Pugovkin hamarosan kitanalazta a tányéret s rágyujtván egy cigarettára, rásandított a háziaszszonyára. — Lásd Lukerja, — szólt meg Ivánovics Fedor, — néha bizony más valamit is adhatnál am, nem mindig csak kását és megint kását! — No lám, lám, Ivánovics Fedor, — szólt az asszony a fejét csóválva, — milyen válogatós lettél! Nem is hinné az ember! Ez se tetszik, az se tetszik, de azért egy kanálra való zsit se hagyjál, meg a kását is az utolsó szömig kikapartam! — Persze, hogy kikapartam! Hiszen csak kell enni, ha éhes az ember. — Válgák is egészségedre! Nincs miért okvetlenkedni! Ha pedig nem izlik a koszt, keress magadnak más szobát! — vágta oda az asszony es az ajtó felé indult. — Megállj, megállj! — szólt Pugovkin izgatottan — ugyan mit óhéatsz mindjárt! Hiszen én nem . . . én csak kérek, érted meg, csak kérek! Aztán Lukerjám galambon, még egyet, én ma napos vagyok, ledőlök most egy cseppet pihenni, . . . költs fei egy egy órácska múlva. — A boszus asszony, szó nélkül kiment es becsapta maga után az ajtót. Pugovkin folsóhajtott, elszívta a cigarettát.

diányának, hogy a vitarendező bizottság kiküldése nem jelent és nem jelenthet egyebet, mint azt, hogy a párt minapi határozatának sikeres végrehajtása céljából tartja szükségesnek a parlamenti akció szervezett rendezését.

Ehhez hozzáteljük még azt is, hogy Tóth János a vitarendező bizottsági tagságot azzal a kijelentéssel és azzal a fenntartással fogadta el, hogy a bizottság kiküldésének ne legyen obstrukciós jellege...

Ez a tegnapi párthatározatra vonatkozik. Még megjegyezzük azt is, hogy a párt teljesen önállóan és függetlenül akar eljárni és nem kíván más pártokkal a maga akciójánál szövetséget kötni. Elég alkalma volt a függetlenségi pártnak meggyőződnie arról, hogy az efféle szövetségek bármilyen címzet is adjanak neki, különféle zavarokat támaszthatnak és okul szolgálva bizonyos félreértésekre, magában a párt belső életében is gyakorta egyenetlenkedések forrásai voltak.

A sajtónak az a része, mely a párt tegnapi határozatához különböző önkényes kommentárokat fűzött, vegye tudomásul a párt tegnapi határozatának ezt a tárgyias értelmezését. Elvégre is, az hiszik, egyedül és kizárólag maga a párt illetékes arra, hogy a maga határozatát értelmezze, mert uralja a maga elhatározásának.

Vizont azonban a párt határozata azt is jelenti, hogy a függetlenségi párt komoly elhatározással és teljes energiával törekszik az olasz szerződés megkötésével összefüggő súlyos, brutális törvényesítések intézményére való emelkedésnek megakadályozására. E végül csinal nagy, komoly és erős vitát és e vitának komoly szervezésére és rendezésére küldötte ki a vitarendező bizottságot.

A pártnak megvan a maga fölfogása az obstrukciónál. Ragaszkodik ahhoz az álláspontjához, hogy az ellenek kezéből az obstrukció fegyverét kicsavarja nem szabad, s az erre irányított törekvéseknek minden erejével ellenál. Az obstrukció fegyverére a magyar parlamentben feltétlenül szükség van, aki azt tagadja, az nem magyar politikus, még kevésbé magyar államférfi. Az egész magyar parlamentarizmus nem ér ütet táplál, ha a kisebbség számára lehetlenné válik az obstrukció fegyverének használása révén a többség uralmával szemben a parlamenti ellenállás.

Ne tessék itt senkinek külföldi analógiákra hivatkozni, mert a mi egész államjogi be rendezkedésünk olyan, hogy nem tűr semmiféle idegen analógiát.

Még egyet kell hangsúlyoznunk: azt, hogy a függetlenségi párt teljes és tökéletes egyetemléssel tartja a magyar államra és nemzetre végzetesen veszedelmesnek azt a durván alkotmányellenes kormányzást, mely most van nálunk tulyamathas s mely a magyar alkotmány minden igaz hívet egyenesen harezba szólítja a mostani kormány ellen. A függetlenségi párt teljesen azt van hatva ettől a hittől és meggyőződéstől s ennek erkölcsi hatásai alatt teljes energiával és becsülettel fogja az alkotmányos küzdelem terén teljesíteni kötelességét egy a nemzet jogos érdekei, mint a veszedélytelen alkotmány megvédelmezés céljából.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— A vitarendező! —
Ez a néhány szótag ugy esendült a fölébe, mint egy régi emlék utolsó akkordja, amely azután eleven izzásba hozza az egész emléket, az emlék ezer apró részletét.

— A vitarendező!
Ott lépdének a folyosón: Tóth János, Leszkay Gyula és Kubik Béla. Mind a háromnak bő tapasztalata van a vitarendezés terén, úgy, hogy funkciójuk első lépésénél egyáltalában nem érznek lámpalázat. Egy szó, egy kémozdulat — és a vita folyamán nyugodtan elindul medrében. Nem is igen tűnnek föl a rendezők, ha a kormánypart szörnyűködése nem szegődne sarukba.

— Az obstrukció „előkepei”! — mondogatják habonás felelemmel. — Ók az obstrukció nevű rem szimbolusai. Jaj a szegény hazának... azaz, hogy nekünk!

Jaj pedig azért, mert a kormány törvényességét nem hajlandó szó nélkül lenyelni az ország; nem hajlandó mitkának nélkül belenyugodni abba, hogy pátecskellet kormányozzák; és nem hajlandó egy ötletes ur kedvéért lemondani alkotmányáról és jogairól. A függetlenségi párt részéről ma Nagy Sándor (nagy) ki fejtette ki ezeket az elemi igazságokat. Nagy Sándornak ez volt az első nagyobb szabású beszéde. Nemcsak elbarátai, hanem az egész Ház figyelmével hallgatta eszmefejését, a mely mindvégig magas nívón mozgott. Az ellenek gyakori totszéssel szakította félbe és it-tott a tintető teps is felhangzott. Különösen az kellett feltűnést, hogy szak-szemből is igen cdes világitásba helyezte a javaslatot. Az adatok halmazából mutatta ki, hol szenvedett rövidséget a nemzet és hogy hol melesztották el érdekeiket kellőképp megvédelmezni. A törvénytervezet közjogi oldaláról is volt új mondanivalója; meggyőző módon argumentált elő törvényekből vett cizitumokkal és katonasán bizonyította be, hogy igenis a legdurvább törvényesítéssel állunk szemben.

Az ellenek minden tagja sietett üdvözölni beszéde végén Nagy Sándort, a ki határozati javaslatot is nyújtott be. Utána Nagy Ferenc egyetemi professzor ur tündöhlötte azt a tudományát, hogy lehet a csilagos eget is letagadni az égről. Jó, hogy tanítványai nem hallgatták végig, mert bizony az ifjúság nem épühetett volna túlságosan a sok esirésen-esavarison. Nagy Ferenc ur főképen annak bebizonyításán mesterkedett, hogy a kormány nem követtél el törvénsértést és ha el is követett, ahhoz joga volt.

Az ellenek folytonos zajjal kísérte ezt a szemérmelen okoskodást.

— És az ilyen ember egyetemi tanár! — kiáltottak — pénzért mérí az eszt! Ki kellene ebrudalni.

A miniszterelőnöknek nem tetszett, hogy hüszeges szolgáljat így zavariák. Ingerülten kiabált rá az elnökre, hogy utasítsa rendre a közbeszólókat. A miniszterelőnök urnak, ugy látszik, ma rossz napja volt, mert folyton fészkelődött a helyén és hol „balljúk”-ozott, hol pedig szellemes apercepekben szórta szét közjogi tudományát. Mikor Nagy Ferenc befejezte csavarintási mutatóványait, Tisza István és kollégái tüpeltve siettek vele kezét szoritani. A professzor ur hálásan fogadta az üdvözöléseket, mint reményeinek előhírnökeit. Mert, hogy Nagy Ferenc mindig remél valamit, ha felszólal, azt fölüleges hangsúlyozni.

Nagy Ferenc beszéde Kossuth Ferencet fölszólásra készítette. A függetlenségi párt vezére erőlyes szavakban utasította vissza azt a vádját, mintha a függetlenségi párt kicsinyelőleg nyilatkozott volna Olaszországról. Ennek az országnak háttával tartozik minden magyar ember, mert a nagy hontalannak az adott hajlékot. Kossuth Ferenc másik megjegyzése a miniszterelőnöknek arra a közbeszólására vonatkozott, amelyből azt lehetett kiolvasni, hogy Magyarország általában is fölmondhatja a kereskedelmi szerződést.

Tisza István megmagyarázta, hogy értele a közbeszólást; Nagy Ferenc is megmagyarázta, hogy mit akart tulajdonképpen mondani; végül Polónyi Géza is megmagyarázta, mi készítette arra, hogy Nagy Ferenc felé egy sértő megjegyzést dobjon. A sok magyarázat annyira elnyelte az időt, hogy mire az interpellációkra került volna a sor, kétfőre járt az óra.

Az ülés eleje ma szintén meglehetősen mozgalmal volt. Kubik Béla azt kívánta, hogy az előadók, jegyzők hangosabban beszéljenek.

— Ugy beszélünk, a hogy tudunk! — mentegődözött az elnök.

— Nincsenek itt a miniszterek! — panaszkodott Gabányi Miklós, a mikor Bernáth Béla félremagyarázott szavait kezdte helyreigazítani.

— Nincs rájuk szükség! — vélte Perczel Dező.

Bizony nincs.

Részletes tudósításunk így szól:

A képviselőház ülése október 19-én.

Perczel Dező elnök az ülést fél 11 órakor megnyitja.

Daróczy Ádász jegyző felolvassa a múlt ülés jegyzőkönyvét, melyet észrevétel nélkül hiteltelnek.

Kubik Béla: Az elnökök és jegyzők azon keréssel fordul, hogy hivatalos dolgokat, az elnök bejelentései, a jegyzők a jegyzőkönyveket hangosabban tegyék meg, illőképp olvasásuk fel, mert abból a darálásból, amit itt nap-nap után az úrszékűl hallunk, nem lehet semmit megérteni.

— Az elnök: Kijelenti, hogy úgy is, mint a Ház jegyzőkönyvét, melyet észrevétel nélkül hiteltelnek.

Göb Esterházy Kálmán jegyző jelenti, hogy az interpellációs könyvbe Lendv. Adolf és Nesi Pál jegyzők be újabb interpellációkat.

Bernáth Béla félremagyarázott szavai helyreigazítása címén kér szót.

Kubik Béla: Hol vannak a miniszterek?
Gabányi Miklós: Miert nem teljesítik kötelességüket?
— Az elnök: (Csengő) Kérem a képviselőket, hallgassák meg a szónokot. Eppen a függetlenségi párt egyik vezetője jelentette ki, hogy miniszter nélkül is lehet a tanácskozást folytatni. Különben a házszabályok, sem követeik a minisztereknek a tanácskozáson való jelenléte.

Kubik Béla: Igaz, de az illem, úgy kívánja, hogy itt legyenek.

A félremagyarázott szó.

Bernáth Béla: A kereskedelmi miniszter az ő beszédeként nem azt az értelemet tulajdonította, a mi ő ezzel célozott, különösen a tokaj-hegyaljai borokról mondottakat értele, vagy magyarázta félre. A tokaj-hegyaljai bortermelők értekezletükön is himondották, monstre-hüldözésük is kérte a minisztert, hogy a magyar borok, de különösen a tokaj-hegyaljai borok hathatós megvédését tartsa szem előtt s hatvan arany forint vámtételt sürgettel az olasz borokra. A miniszter tegnapi beszédeként ezüskésnek látta a tokaj-hegyaljai borok érdekében különös intézkedés tételét, de azt nem mondta meg, hogy tesz is intézkedéseket, sőt a tárgyalás alatt levő javaslatból nem is látjuk, hogy akar tenni ilyen intézkedéseket, pedig ennek számtalan módja volna. Tegye azt a miniszter, a mit az érdekeltek kérék. (Zajos helyeslés halleló!

— Az elnök: Következik az olasz kereskedelmi szerződés beizkelyezéseiről szóló törvényjavaslat folytatolag tárgyalása.

A rossz törvény.

Nagy Sándor: Reflektálni akar a javaslat pénzügyi részére is, a melylyel eddig nem igen foglalkoztak. Ez a javaslat azonban közgazdaságiilag sem helyes és valami áldozatot hozunk Ausztriának és közös vánterületnek. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Nemcsak, hogy áldozatot hozunk, hanem nem lesz a javaslatból semmi hasznunk sem.

Mikor 1891-ben a szerződést megkötöttük, akkor szőlőink a pusztulás útján állottak, Olaszországban pedig igen bő volt a termés és a szőlőt a tőkén hagyták elszáradni. Akkor az volt az érdekünk, hogy minél több bor jöjjön be az országba, akkor érdekünk volt a borvámklauzula törvénybe írtatása. Tulajdonképpen most is borvámklauzula írtatást kapunk, amely nagy befolyással van boraink alakulására. A szavalelemény az, hogy a 450.000 mázsa bort be sem hozhatják, hanem nem áll, mert a behozatalnak nincs semmi akadály. Olaszország tarifális engedményt ad a borvámklauzula s így a provizorikus javaslat korlátozó feltételek nem állanak. Még le sem telik a számlálásra kisabot idő s az országban lesz a 450.000 máz. bor. A limitált mennyiséget tehát semmiképpen nem szabad kismeyelni.

A miniszter rekompenzációképpen azzal vizsgálta, hogy a végleges szerződésből ki fog maradni ez a kedvezmény. Hanem ez a rekompenzáció csak beszédszék. A magyar borlemezést a behozandó olasz bormennyiség megrontja nagyon, mert már eddig a borvámklauzula miatt behozott olasz borok is fogtak borainkkal konkurálni, nemcsak a most behozatalra limitált mennyiség. Ahelyett, hogy mi kértünk volna rekompenzációt a kedvezményes borvámért, még mi adtunk egyéb ezikékre is vámbévedményt. Ezek a czikkék közgazdaságunkat nem rontják le, de pénzügyi veszteségek lesz a vámbévételek tetemes csökkenése. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Olaszország mindig olyan árutakat hozott be, a melyekkel a mi közgazdaságunkat rosszbabította, mi pedig olyan árutakat viszünk oda, így levát és fűtőt, amelyekkel Olaszország közgazdasági érdekeit nem sérülk. Ezeket mi igen könnyen elhelyezhetjük mást is, s így főleg Olaszországnak állott érdekében a szerződés megkötése. A mi szerződésünk mérlege igen hamar el fogja veszteni aktivitását, amelyet most még nagy nehezen megartott és átváltozik mérlegünk passzívába. Bizonyítja azt, hogy Ausztriának áll érdekében a szerződés megkötése. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Az osztrákoknak van szükségük a hazaiüzatra használható olasz borokra, nem pedig nekünk. Még a vámentesen bejött mandulát is Ausztria ipara használja fel, nekünk pedig merad a vámnál szenvedett pénzügyi veszteség. 127.000 arany forint lesz minden ellenérték nélkül a mandula vámjánál a veszteség. Ebben nekünk nincs semmi érdekünk. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

A javaslat főjogi részével foglalkozva, konstátálja, hogy a szabadelvű párt is elismeri a törvénsértést. Különbség tehát csakis a kormány

szóval a miniszterelőnöknek, hogy a kormány törvényességét nem hajlandó szó nélkül lenyelni az ország; nem hajlandó mitkának nélkül belenyugodni abba, hogy pátecskellet kormányozzák; és nem hajlandó egy ötletes ur kedvéért lemondani alkotmányáról és jogairól.

Az ellenek folytonos zajjal kísérte ezt a szemérmelen okoskodást.

— És az ilyen ember egyetemi tanár! — kiáltottak — pénzért mérí az eszt! Ki kellene ebrudalni.

A miniszterelőnöknek nem tetszett, hogy hüszeges szolgáljat így zavariák. Ingerülten kiabált rá az elnökre, hogy utasítsa rendre a közbeszólókat.

Az ülés eleje ma szintén meglehetősen mozgalmal volt. Kubik Béla azt kívánta, hogy az előadók, jegyzők hangosabban beszéljenek.

— Ugy beszélünk, a hogy tudunk! — mentegődözött az elnök.

— Nincsenek itt a miniszterek! — panaszkodott Gabányi Miklós, a mikor Bernáth Béla félremagyarázott szavait kezdte helyreigazítani.

— Nincs rájuk szükség! — vélte Perczel Dező.

Bizony nincs.

Részletes tudósításunk így szól:

A képviselőház ülése október 19-én.

Perczel Dező elnök az ülést fél 11 órakor megnyitja.

Daróczy Ádász jegyző felolvassa a múlt ülés jegyzőkönyvét, melyet észrevétel nélkül hiteltelnek.

Kubik Béla: Az elnökök és jegyzők azon keréssel fordul, hogy hivatalos dolgokat, az elnök bejelentései, a jegyzők a jegyzőkönyveket hangosabban tegyék meg, illőképp olvasásuk fel, mert abból a darálásból, amit itt nap-nap után az úrszékűl hallunk, nem lehet semmit megérteni.

— Az elnök: Kijelenti, hogy úgy is, mint a Ház jegyzőkönyvét, melyet észrevétel nélkül hiteltelnek.

Göb Esterházy Kálmán jegyző jelenti, hogy az interpellációs könyvbe Lendv. Adolf és Nesi Pál jegyzők be újabb interpellációkat.

Bernáth Béla félremagyarázott szavai helyreigazítása címén kér szót.

Kubik Béla: Hol vannak a miniszterek?
Gabányi Miklós: Miert nem teljesítik kötelességüket?
— Az elnök: (Csengő) Kérem a képviselőket, hallgassák meg a szónokot. Eppen a függetlenségi párt egyik vezetője jelentette ki, hogy miniszter nélkül is lehet a tanácskozást folytatni. Különben a házszabályok, sem követeik a minisztereknek a tanácskozáson való jelenléte.

Kubik Béla: Igaz, de az illem, úgy kívánja, hogy itt legyenek.

A félremagyarázott szó.

Bernáth Béla: A kereskedelmi miniszter az ő beszédeként nem azt az értelemet tulajdonította, a mi ő ezzel célozott, különösen a tokaj-hegyaljai borokról mondottakat értele, vagy magyarázta félre. A tokaj-hegyaljai bortermelők értekezletükön is himondották, monstre-hüldözésük is kérte a minisztert, hogy a magyar borok, de különösen a tokaj-hegyaljai borok hathatós megvédését tartsa szem előtt s hatvan arany forint vámtételt sürgettel az olasz borokra. A miniszter tegnapi beszédeként ezüskésnek látta a tokaj-hegyaljai borok érdekében különös intézkedés tételét, de azt nem mondta meg, hogy tesz is intézkedéseket, sőt a tárgyalás alatt levő javaslatból nem is látjuk, hogy akar tenni ilyen intézkedéseket, pedig ennek számtalan módja volna. Tegye azt a miniszter, a mit az érdekeltek kérék. (Zajos helyeslés halleló!

— Az elnök: Következik az olasz kereskedelmi szerződés beizkelyezéseiről szóló törvényjavaslat folytatolag tárgyalása.

A rossz törvény.

Nagy Sándor: Reflektálni akar a javaslat pénzügyi részére is, a melylyel eddig nem igen foglalkoztak. Ez a javaslat azonban közgazdaságiilag sem helyes és valami áldozatot hozunk Ausztriának és közös vánterületnek. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Nemcsak, hogy áldozatot hozunk, hanem nem lesz a javaslatból semmi hasznunk sem.

Mikor 1891-ben a szerződést megkötöttük, akkor szőlőink a pusztulás útján állottak, Olaszországban pedig igen bő volt a termés és a szőlőt a tőkén hagyták elszáradni. Akkor az volt az érdekünk, hogy minél több bor jöjjön be az országba, akkor érdekünk volt a borvámklauzula törvénybe írtatása. Tulajdonképpen most is borvámklauzula írtatást kapunk, amely nagy befolyással van boraink alakulására. A szavalelemény az, hogy a 450.000 mázsa bort be sem hozhatják, hanem nem áll, mert a behozatalnak nincs semmi akadály. Olaszország tarifális engedményt ad a borvámklauzula s így a provizorikus javaslat korlátozó feltételek nem állanak. Még le sem telik a számlálásra kisabot idő s az országban lesz a 450.000 máz. bor. A limitált mennyiséget tehát semmiképpen nem szabad kismeyelni.

A miniszter rekompenzációképpen azzal vizsgálta, hogy a végleges szerződésből ki fog maradni ez a kedvezmény. Hanem ez a rekompenzáció csak beszédszék. A magyar borlemezést a behozandó olasz bormennyiség megrontja nagyon, mert már eddig a borvámklauzula miatt behozott olasz borok is fogtak borainkkal konkurálni, nemcsak a most behozatalra limitált mennyiség. Ahelyett, hogy mi kértünk volna rekompenzációt a kedvezményes borvámért, még mi adtunk egyéb ezikékre is vámbévedményt. Ezek a czikkék közgazdaságunkat nem rontják le, de pénzügyi veszteségek lesz a vámbévételek tetemes csökkenése. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Olaszország mindig olyan árutakat hozott be, a melyekkel a mi közgazdaságunkat rosszbabította, mi pedig olyan árutakat viszünk oda, így levát és fűtőt, amelyekkel Olaszország közgazdasági érdekeit nem sérülk. Ezeket mi igen könnyen elhelyezhetjük mást is, s így főleg Olaszországnak állott érdekében a szerződés megkötése. A mi szerződésünk mérlege igen hamar el fogja veszteni aktivitását, amelyet most még nagy nehezen megartott és átváltozik mérlegünk passzívába. Bizonyítja azt, hogy Ausztriának áll érdekében a szerződés megkötése. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Az osztrákoknak van szükségük a hazaiüzatra használható olasz borokra, nem pedig nekünk. Még a vámentesen bejött mandulát is Ausztria ipara használja fel, nekünk pedig merad a vámnál szenvedett pénzügyi veszteség. 127.000 arany forint lesz minden ellenérték nélkül a mandula vámjánál a veszteség. Ebben nekünk nincs semmi érdekünk. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

A javaslat főjogi részével foglalkozva, konstátálja, hogy a szabadelvű párt is elismeri a törvénsértést. Különbség tehát csakis a kormány

szóval a miniszterelőnöknek, hogy a kormány törvényességét nem hajlandó szó nélkül lenyelni az ország; nem hajlandó mitkának nélkül belenyugodni abba, hogy pátecskellet kormányozzák; és nem hajlandó egy ötletes ur kedvéért lemondani alkotmányáról és jogairól.

Az ellenek folytonos zajjal kísérte ezt a szemérmelen okoskodást.

— És az ilyen ember egyetemi tanár! — kiáltottak — pénzért mérí az eszt! Ki kellene ebrudalni.

A miniszterelőnöknek nem tetszett, hogy hüszeges szolgáljat így zavariák. Ingerülten kiabált rá az elnökre, hogy utasítsa rendre a közbeszólókat.

Az ülés eleje ma szintén meglehetősen mozgalmal volt. Kubik Béla azt kívánta, hogy az előadók, jegyzők hangosabban beszéljenek.

— Ugy beszélünk, a hogy tudunk! — mentegődözött az elnök.

— Nincsenek itt a miniszterek! — panaszkodott Gabányi Miklós, a mikor Bernáth Béla félremagyarázott szavait kezdte helyreigazítani.

— Nincs rájuk szükség! — vélte Perczel Dező.

Bizony nincs.

Részletes tudósításunk így szól:

A képviselőház ülése október 19-én.

Perczel Dező elnök az ülést fél 11 órakor megnyitja.

Daróczy Ádász jegyző felolvassa a múlt ülés jegyzőkönyvét, melyet észrevétel nélkül hiteltelnek.

Kubik Béla: Az elnökök és jegyzők azon keréssel fordul, hogy hivatalos dolgokat, az elnök bejelentései, a jegyzők a jegyzőkönyveket hangosabban tegyék meg, illőképp olvasásuk fel, mert abból a darálásból, amit itt nap-nap után az úrszékűl hallunk, nem lehet semmit megérteni.

— Az elnök: Kijelenti, hogy úgy is, mint a Ház jegyzőkönyvét, melyet észrevétel nélkül hiteltelnek.

Göb Esterházy Kálmán jegyző jelenti, hogy az interpellációs könyvbe Lendv. Adolf és Nesi Pál jegyzők be újabb interpellációkat.

Bernáth Béla félremagyarázott szavai helyreigazítása címén kér szót.

Kubik Béla: Hol vannak a miniszterek?
Gabányi Miklós: Miert nem teljesítik kötelességüket?
— Az elnök: (Csengő) Kérem a képviselőket, hallgassák meg a szónokot. Eppen a függetlenségi párt egyik vezetője jelentette ki, hogy miniszter nélkül is lehet a tanácskozást folytatni. Különben a házszabályok, sem követeik a minisztereknek a tanácskozáson való jelenléte.

Kubik Béla: Igaz, de az illem, úgy kívánja, hogy itt legyenek.

A félremagyarázott szó.

Bernáth Béla: A kereskedelmi miniszter az ő beszédeként nem azt az értelemet tulajdonította, a mi ő ezzel célozott, különösen a tokaj-hegyaljai borokról mondottakat értele, vagy magyarázta félre. A tokaj-hegyaljai bortermelők értekezletükön is himondották, monstre-hüldözésük is kérte a minisztert, hogy a magyar borok, de különösen a tokaj-hegyaljai borok hathatós megvédését tartsa szem előtt s hatvan arany forint vámtételt sürgettel az olasz borokra. A miniszter tegnapi beszédeként ezüskésnek látta a tokaj-hegyaljai borok érdekében különös intézkedés tételét, de azt nem mondta meg, hogy tesz is intézkedéseket, sőt a tárgyalás alatt levő javaslatból nem is látjuk, hogy akar tenni ilyen intézkedéseket, pedig ennek számtalan módja volna. Tegye azt a miniszter, a mit az érdekeltek kérék. (Zajos helyeslés halleló!

— Az elnök: Következik az olasz kereskedelmi szerződés beizkelyezéseiről szóló törvényjavaslat folytatolag tárgyalása.

A rossz törvény.

Nagy Sándor: Reflektálni akar a javaslat pénzügyi részére is, a melylyel eddig nem igen foglalkoztak. Ez a javaslat azonban közgazdaságiilag sem helyes és valami áldozatot hozunk Ausztriának és közös vánterületnek. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Nemcsak, hogy áldozatot hozunk, hanem nem lesz a javaslatból semmi hasznunk sem.

Mikor 1891-ben a szerződést megkötöttük, akkor szőlőink a pusztulás útján állottak, Olaszországban pedig igen bő volt a termés és a szőlőt a tőkén hagyták elszáradni. Akkor az volt az érdekünk, hogy minél több bor jöjjön be az országba, akkor érdekünk volt a borvámklauzula törvénybe írtatása. Tulajdonképpen most is borvámklauzula írtatást kapunk, amely nagy befolyással van boraink alakulására. A szavalelemény az, hogy a 450.000 mázsa bort be sem hozhatják, hanem nem áll, mert a behozatalnak nincs semmi akadály. Olaszország tarifális engedményt ad a borvámklauzula s így a provizorikus javaslat korlátozó feltételek nem állanak. Még le sem telik a számlálásra kisabot idő s az országban lesz a 450.000 máz. bor. A limitált mennyiséget tehát semmiképpen nem szabad kismeyelni.

A miniszter rekompenzációképpen azzal vizsgálta, hogy a végleges szerződésből ki fog maradni ez a kedvezmény. Hanem ez a rekompenzáció csak beszédszék. A magyar borlemezést a behozandó olasz bormennyiség megrontja nagyon, mert már eddig a borvámklauzula miatt behozott olasz borok is fogtak borainkkal konkurálni, nemcsak a most behozatalra limitált mennyiség. Ahelyett, hogy mi kértünk volna rekompenzációt a kedvezményes borvámért, még mi adtunk egyéb ezikékre is vámbévedményt. Ezek a czikkék közgazdaságunkat nem rontják le, de pénzügyi veszteségek lesz a vámbévételek tetemes csökkenése. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Olaszország mindig olyan árutakat hozott be, a melyekkel a mi közgazdaságunkat rosszbabította, mi pedig olyan árutakat viszünk oda, így levát és fűtőt, amelyekkel Olaszország közgazdasági érdekeit nem sérülk. Ezeket mi igen könnyen elhelyezhetjük mást is, s így főleg Olaszországnak állott érdekében a szerződés megkötése. A mi szerződésünk mérlege igen hamar el fogja veszteni aktivitását, amelyet most még nagy nehezen megartott és átváltozik mérlegünk passzívába. Bizonyítja azt, hogy Ausztriának áll érdekében a szerződés megkötése. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Az osztrákoknak van szükségük a hazaiüzatra használható olasz borokra, nem pedig nekünk. Még a vámentesen bejött mandulát is Ausztria ipara használja fel, nekünk pedig merad a vámnál szenvedett pénzügyi veszteség. 127.000 arany forint lesz minden ellenérték nélkül a mandula vámjánál a veszteség. Ebben nekünk nincs semmi érdekünk. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

A javaslat főjogi részével foglalkozva, konstátálja, hogy a szabadelvű párt is elismeri a törvénsértést. Különbség tehát csakis a kormány

szóval a miniszterelőnöknek, hogy a kormány törvényességét nem hajlandó szó nélkül lenyelni az ország; nem hajlandó mitkának nélkül belenyugodni abba, hogy pátecskellet kormányozzák; és nem hajlandó egy ötletes ur kedvéért lemondani alkotmányáról és jogairól.

Az ellenek folytonos zajjal kísérte ezt a szemérmelen okoskodást.

— És az ilyen ember egyetemi tanár! — kiáltottak — pénzért mérí az eszt! Ki kellene ebrudalni.

A miniszterelőnöknek nem tetszett, hogy hüszeges szolgáljat így zavariák. Ingerülten kiabált rá az elnökre, hogy utasítsa rendre a közbeszólókat.

Az ülés eleje ma szintén meglehetősen mozgalmal volt. Kubik Béla azt kívánta, hogy az előadók, jegyzők hangosabban beszéljenek.

— Ugy beszélünk, a hogy tudunk! — mentegődözött az elnök.

— Nincsenek itt a miniszterek! — panaszkodott Gabányi Miklós, a mikor Bernáth Béla félremagyarázott szavait kezdte helyreigazítani.

— Nincs rájuk szükség! — vélte Perczel Dező.

Bizony nincs.

Részletes tudósításunk így szól:

A képviselőház ülése október 19-én.

KIS HIRDETÉSEK

TELEFON 706. Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbélyeg vagy levelezőlap beküldött és a hirdetés alatt álló szám közöltetik TELEFON 706.

Gimnaziumi Nevelőnőket Gyermeknevelőket Az alsótagozású Nevelőnőket, gyermeknevelőket, és egyéb nevelőket... Díszkertet... Zálogban...

Gazdaasszonyi Réz lejtőzetésre Burgundi Falun Házmesteri Rővid Hávezetőnők Külön Szakegyesület...

Fiatal BUTOR Ajtók, ablakok, Az ATHENAUM irod. és nyomdai r-társ. könyv. MOST JELENT MEG SZENDE DÁRDAI OLGA FORGÁCSOK...

Mindentudó iroda Nagy jövedelemre Hordók Szepességi Olajfestmény...

Tiszta felvágatlan makulatura-papíros olcsón eladó a kiadóhivatalban

Surányi gyógyiüzcukorka Surányi szalon-czukorka SURANYI CZUKORKAGYAR...

A legizlesebb női felöltők, havelockok, costume sk, blousok, pongyolák, juponok, kizárólag Freund Testvérek...

Polgár Sándor F. Derguerand fia...

Butor Ehrenreu & Fuchs...

Legelősebb bevásárlási forrás vadász-fegyverekben...

Építő iparosok iskolája...

Piszkos, kormos, füstös vagy poros lapát...

Biztos gyógyulást keresőknek nemi betegségben szenvednek Dr. Garai Antal...

BIRACZ CRÉME Első ANOLDI Cognacgyár Részvénytársaság Kecskefőten. SZESZFINGMITÓGYÁRA — SAJÁT GYÁRTMÁNYA. MINDENÜTT KAPHATÓ!

Caplo hajvíz...

A Franklin-Társulat kiadása Budapesten. A MAGYAR REGÉNYIRODALOM KINCSESHÁZA.

Magyar Regényírók képes kiadása SZERKESZTI: MIKSAH KALMÁN. Minden érdemes magyar elbeszélő író válogatott értékes művei, kiváló magyar művészek eredeti képeivel.

A most megjelent első sorozat tartalma: Csiky Gergely: Az Atlasz-északi; Neogyörgy Antal; Kemény Zsigmond; A rajongók; 2 kötet; Huszár: R. Hirsch Nelly; Pálffy Albert; Eszike kisasszony professzora.; Huszár: Mark Lajos; Vadnay Károly; A kis tündér; Huszár: Nagy Sándor.

Nagy jövedelemre tehettek szert mindazok, kik a KURUC ÚJSÁG... KURUC ÚJSÁG kiadóhivatala Budapest, IV., Vármeze-utca 11.

5000 márka jutalom szakálművelőknek és kopaszoknak. Ha ez nem való, akkor fizetek 5000 márka készpénzben. Mos-Magasinet, Copenhagen K. 339. Dánországnak.

MEGYESY JÓZSEF Aranyérbántalmaknál Nodulin kupok... Nincs többé ASTHMA... A Nemzeti Színház másodrajba. EDMOND ROSTAND Gyrano de Bergerac...

SZIVATTYUK MERLEGEK minden neme, hazi, nyilvános, mezőgazdasági, építkezési és ipari célokra. Gummi- és kendertömlők. W. GARVENS, BECS, I., Wallarhpassa Nr. 14.

A lakbérnegyed Lakbérleti jog és eljárás... ATHENAUM irod. és nyomd. részv-társulatunk BUDAPESTEN, VII., Kepest-utca 64., valamint minden könyvtárakban.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban. Az ANKER Élet- és Járadék-Biztosító Társaság. Epest, VI., Deák-tér 6. Vagyoni állomány 1903. végén — 160 millió K. Biztosítási állomány 1903. végén — 521 millió K. Eddigi kifizetések — 261 millió K.

BUDAPEST. SZER... EGY... KIS... HIRDETÉSEK... TELEFON 706... Felig... annyit... sokat, hog... moivan... nak kikü... Ugy látj... választás... tisztaság... korles-iz... nem szim... apellátá... terjeszt... meggyöz... nemzete... déssel, a... s amikor... hanem a... talaja kel... Mar eblé... látható, h... és kihal... konyhábo... A kormán... hol jelent... akarja me... minden... házfelosz... deki cze... magyar... az ordó-pa... let: — be... hogy ilye... nem lesz... teni. Ezek... vilagos... hogy az... félreállj... kormányn... Szempil... azon az er... okoskodá... szürkétöl... ugy gond... vetelésebe... AZ E... Mindannyi... Meghalunk... A büszkesé... S egyforma... Mindaz, mi... Bucsulan é... Csak a lejé... Zokog majd... A jegyző... Nagy ur... Nagy ide... A vén ap... A jegyző... A feleség... Öltözni se... A rektoré... Szegény... De ő nek... Nincsen... Am itt ké... Még le... Azt mon... Da hitva...